

Preek van ds. Wesdorp, Wijkgemeente Oude Kerk te Zoetermeer

Gehouden op de 14^e zondag na Trinitatis, 22 september 2019

Schriftlezing 1: Exodus 4: 18-26

Schriftlezing 2: Hebreëen 10: 19-31

Uit het Liedboek:

Psalm 111: 1,2,4,6

Lied 836: 1,2,4,5

Psalm 6: 1,3,5

Psalm 97: 2,5

Lied 907: 1,2

Lied 802: 1,2,4,6

Lied 908: 2,6

DE DODELIJKE GOD EN DE WEG TEN LEVEN [Preek over Exodus 4: 24-26]

Dat heb ik nou nooit achter jou gezocht. Dat zeggen we wel eens tegen iemand. Dit heb ik nooit verwacht! Je hebt een beeld van iemand en je verwacht: hij of zij zal zo wel zijn. En opeens maak je kennis met een heel andere kant van iemand. Sommige mensen schrikken ervan. Zij raken van hun stuk als hun verwachtingen niet kloppen. De Bijbel doet ons vandaag kennis maken met een andere kant van God. Daarover willen veel mensen liever niet nadenken. Het maakt hen angstig als God meer kanten heeft, dan zij verwachten.

Wij spreken wel eens over godsbeelden. Dat wil zeggen: je hebt een verwachting, zo zal God wel zijn. En men hoopt maar dat het zo is. Een beeld van God, dat Hij een lieve God is, die zachtvaardig is, die alles goed vindt en alles vergeeft. Dan slaat de schrik om je hart als je deze Bijbelgedeelten leest. Een dodelijke God die een mens aanvalt en nota bene een woord uit het Nieuwe Testament, vreselijk is het om te vallen in de handen van de levende God. Waarom lees je zulke teksten? Daarom, omdat deze teksten in de Bijbel staan en omdat de Bijbel ons moet corrigeren. Het is zaak om een eerlijk beeld van God te krijgen, zoals de Bijbel die ons overlevert. Maar is het niet om bang van te worden? Kunnen we niet beter zulke teksten overslaan? Maarten 't Hart heeft precies deze Bijbeltekst (Ex.4:24) als motto meegegeven aan zijn roman *Het woeden der gehele wereld*. De hoofdpersoon Alexander Goudveyl is een angstige jongen die gepest wordt door zijn klasgenoten. Op een dag wordt hij door hen bijna verdronken en ternauwernood gered. Hij herinnert zich dat de meester die morgen op school juist het verhaal van Ex.4:24-26 had voorgelezen. Hij overweegt dan: 'als God zelfs Mozes had willen ombrengen, dan was er niemand veilig. Dan kon Hij ook mij op een dag zoeken om te doden.' Deze angst neemt hij vervolgens zijn verdere leven mee.

Gemeente, het is niet verkeerd als ons een keer de stuipen op het lijf gejaagd worden. Het is niet verkeerd als wij een keer schrikken, dat onze godsbeelden niet kloppen. Maar het is niet de bedoeling om u de angst te prediken, want er is een uitweg! Er is een uitweg om aan de

dodelijkheid van God te ontkomen. Die uitweg heeft een naam. Die naam is Jezus Christus. Jezus is gekruisigd. En de belijdenis dat Jezus mijn Heer en mijn Verlosser is, dat is de uitweg uit de angst. Dit is ontkoming aan de dodelijkheid van God. Wij worden uitgenodigd om een goed gebruik te maken van de middelen die God ons geeft om behouden te worden. Een verkeerd gebruik maakt, dat een mens op den duur de dodelijke God tegenkomt. Het is als met elektriciteit. Een goed gebruik van elektriciteit is een groot voordeel. Het kan zelfs een zegen zijn. Dankzij elektriciteit hebben wij licht. Dankzij elektriciteit in de ziekenhuizen worden levens gered. Er zijn talloze toepassingen. Een wereld zonder elektriciteit is niet meer te denken. Door voorzichtig gebruik heb je alle voordeel. Maar dezelfde elektriciteit is dodelijk door een verkeerd gebruik.

Dat heeft Mozes meegemaakt. Hij en zijn vrouw Zippora hadden een verkeerd gebruik gemaakt van God en dan komen zij op den duur een dodelijke God tegen. Bij zijn schoonfamilie was Mozes een dwaas man aan het worden, die zijn huis op het zand ging bouwen. Hij had zijn geloof van huis uit maar hij bracht zijn geloof niet in praktijk en maakte geen gebruik van de middelen van God. Wie de woorden van God hoort en ze doet, die hoeft nergens bang voor te zijn. Die bouwt zijn huis op de rots. De Here God had een middel aangewezen, waardoor de mensen, als ze dat middel gebruikten, zouden weten dat zij een goede verhouding tot God hadden. God had aan Abraham de besnijdenis aangewezen als middel om tot het volk van God te behoren. Met lichaam en ziel waren de mensen het eigendom van de levende God. Mozes kwam uit die opvoeding. Hij kwam uit een meelevend gezin, dat zich aan het verbond van God hield. Mozes zelf is besneden. Met lichaam en ziel het eigendom van de Here God. Wat de besnijdenis voor Israël is, dat is de doop voor de gemeente van Christus geworden. Een middel om te behoren tot het volk van God, met lichaam en ziel het eigendom van de levende God te zijn. Via de evangelist Markus geeft God het middel aan de gemeente: wie geloofd zal hebben en gedoopt zal zijn, die zal zalig worden.

Toen trouwde Mozes met Zippora en deze vrouw had zo'n opvoeding niet gehad. Zij zal het wel spannend gevonden hebben om met een Egyptische prins te trouwen maar die geloofsovertuiging van hem... Het lijkt erop, zij wilde er niet aan. Die rare fratsen van dat geloof, daar moest ze niets van hebben. Je blijft met je messen van mijn zoon af, heeft ze misschien geroepen, toen Gersom geboren was. Man en vrouw waren niet helemaal één. Mozes was als vreemde man in haar land gekomen. Hij was gast en zelfs als schoonzoon zal hij een vreemde gast gebleven zijn. En Mozes heeft het erbij gelaten. Waarschijnlijk om de lieve vrede. Zo komt het vaker voor. Bij Mozes blijft een tekortkoming. En dit tekort maakt hem ongeloofwaardig. God maakt gelijke monniken gelijke kappen. Tegen de farao zal gezegd worden: uw zoon zal sterven. dat betekent: uw toekomst wordt afgesneden, uw kracht, uw glorie. Israël is Gods zoon, die zal leven maar dan alleen door gehoorzaamheid. Buiten Gods middelen om zal zelfs Israël tot de doodsmacht vervallen. Als de zoon van de tegenstrever uit het leven afgesneden zal worden, zal jouw zoon besneden moeten zijn. Het is een zaak van leven en dood.

En met zijn tekort is een man onderweg. Er mist iets in zijn leven en dat plaats hem in de verkeerde houding. Dan komt deze man de dodelijke God tegen. Hoe het in zijn werk is gegaan,

daarover is de Bijbeltekst uiterst terughoudend. Het gaat niet om het hoe maar om het dat. De man is in levensgevaar. God valt hem aan en worstelt met hem. Eeuwen eerder had vader Jacob geworsteld aan de Jabbok. Hij was blijkbaar sterk, want de onbekende man kon niet van hem winnen. Mozes komt in een heftige worsteling en het zal een angstig tumult geweest zijn in de nachtkamer, een grot waarschijnlijk, waarin het gezin overnacht. En Zippora roept angstig: wat is er? Wat moet ik voor je doen? En dan wordt het openbaar: er moet besneden worden. Er moet bloed vloeien. En wat Zippora eerder in haar eigen omgeving niet toegestaan had, doet ze nu zelf. Zij neemt haar zoon en besnijdt hem. Zij kerft Gersoms kleine staf met het verbondsteken dat hem was onthouden. Een hevige pijn doet zij haar zoon aan en met het bloederige velletje roert zij het kruis van haar man aan. En dan zakt het af, de aanval. Het leven is gered.

Is het een verwijt, of is het geloof, dat Zippora tegen haar man zegt: jij bent voor mij een bruidegom van het bloed. Moet er per se bloed vloeien? Ja, dat moet, want bloed is leven en het gaat om leven en dood. De zonen van Egypte zullen eraan gaan omdat zij zich tegen God verzetten en omdat zij aan Gods zoon komen. Zij doden de kinderen van Israël. Maar Israël zal straks gered worden achter het bloed op de deurpost. Dat middel heeft God aangewezen tot redding. Alleen door gehoorzaamheid is er de weg te gaan tot redding. En wie de levensreddende middelen niet gebruiken komen een dodelijke God tegen, want wie niet achter het bloed schuilt, zal gedood worden. Bloed is leven. Als redmiddel heeft God Jezus Christus aangewezen, die zijn levensbloed gegeven heeft. Zo schrijft Paulus in de Romeinenbrief. Ieder die achter Jezus schuilt zal behouden worden. In de Openbaring wordt Jezus onze Bruidegom genoemd. Zo is Hij bij uitstek onze bloedbruidegom. Daarom worden wij geroepen om Jezus te volgen. Hij is het enige redmiddel.

En meteen vragen mensen: en hoe zit het dan met andere geloven, zoals van moslims en boeddhisten? Jezus zei eens tegen Petrus: volg mij. En toen vroeg Petrus, maar wat zal met die andere man, uw andere discipel? Wat gaat jou dat aan? Als ik wil dat hij eeuwig blijft leven, dan is dat toch mijn zaak? Het gaat jou persoonlijk aan: volg mij! Jezus zegt dat door het evangelie tegen een ieder van ons persoonlijk, tegen u, ouderen, en tegen jullie, jongeren: volg mij. En dan hebben wij niet te vragen: en wat zal God doen met de andere mensen, met moslims en boeddhisten, want dat gaat ons niet aan. Dat is Gods zaak en God zal billijk met de mensen omgaan. Volg Jezus en neem het geloof in het kruis aan. Het bloed van het kruis, dat alleen is voor u en mij leven reddend. Hij is de weg, waarover u vrijmoedig toe mag gaan. Dat wil zeggen: u mag gerust weten, u mag zeker weten dat door het bloed van Jezus u behouden bent en eeuwig leeft. Door achter de Bloedbruidegom te gaan, bent u op weg als een genodigde tot de bruiloft van het Lam.

Houd vast aan deze belijdenis, moedigt de schrijver van de Hebrëënbrief ons aan. God is niet veranderd, want vreselijk is het te vallen in de handen van de levende God als men geen gebruikt maakt van de middelen die Hij geeft tot behoud. Maar als u van dat middel gebruikt maakt, dan gaat u de weg tot heerlijkheid. God geeft ons Jezus en Hij geeft ons de samenkomsten van de gemeente. Verzuim deze middelen niet, waarschuwt de briefschrijver.

Houd vast aan die belijdenis. Laat u niet afbrengen van te zeggen: mijn Jezus, u bent mijn Heer en mijn Verlosser. Met deze belijdenis bouwt u uw levenshuis op de rots en geen stormwind van oordeel en geen regenvloed van straf zal uw huis doen vallen. Uw woning blijft voor altijd in Gods vrede staan. AMEN.